

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

Μπέκα Σοφία, Δημητράκου Έλλη, Αβραμοπούλου Μαίρη, Γαϊτάνη Ελένη

Στη σημερινή εποχή πολλά παιδιά πέφτουν θύματα κακοποίησης κυρίως στην Ευρώπη. Πολλά από αυτά κακοποιούνται από τους ίδιους τους γονείς τους και δεν γνωρίζουν ή φοβούνται να το αντιμετωπίσουν και να ζητήσουν βοήθεια. Υπάρχουν βέβαια περιπτώσεις παιδιών που έχουν βρει το θάρρος και έχουν συμβουλευτεί ειδικούς με αποτέλεσμα να ξεπεράσουν το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν.

Τα παιδιά δεν ξέρουν πολλές φορές τι σημαίνει κακοποίηση και πέφτουν θύματα σε αυτή. Κακοποίηση ονομάζεται η ακατάλληλη μεταχείριση ενός ενήλικου ατόμου ή παιδιού, για την επίτευξη άδικων ή ακατάλληλων σκοπών. Τα είδη της είναι σωματική, σεξουαλική και λεκτική ή ψυχολογική. Επίσης μπορεί να είναι διανοητική ή πνευματική. Η κακοποίηση μπορεί να συνυπάρχει με την παραμέληση, η οποία ορίζεται ως αδυναμία κάλυψης των βασικών φυσικών και ιατρικών αναγκών, ενός εξαρτώμενου προσώπου, συναισθηματικής στέρησης ή και εγκατάλειψης. Η παραμέληση περιγράφεται μερικές φορές ως παθητική κακοποίηση. Πολλοί άνθρωποι θεωρούν ότι η κακοποίηση υπάρχει μόνο ως σωματική βία, αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια.

Ένας άνθρωπος μπορεί να βιώσει κακοποίηση και βία χωρίς να τραυματιστεί σωματικά. Η συναισθηματική κακοποίηση δεν αφήνει φυσικές ουλές αλλά μπορεί να έχει μεγάλο αντίκτυπο στην ψυχική υγεία και την ευημερία του ατόμου. Οι άνθρωποι που βιώνουν συναισθηματική κακοποίηση μπορούν να αισθάνονται ανήσυχoi, καταθλιπτικοί και μάλιστα αυτοκτονικοί. Οι δράστες της συναισθηματικής κακοποίησης τη χρησιμοποιούν για να αφαιρέσουν την ανεξαρτησία, την εμπιστοσύνη και την αυτοεκτίμηση ενός ατόμου. Αυτό βοηθά τον δράστη να διατηρήσει τη δύναμη και τον έλεγχο στη σχέση. Οι σωματικά καταχρηστικές σχέσεις περιλαμβάνουν συχνά πτυχές της συναισθηματικής κακοποίησης. Επειδή η συναισθηματική κακοποίηση είναι μη σωματική, τα σημάδια της είναι δύσκολο να εντοπιστούν. Στο πλαίσιο της βίας η συναισθηματική κακοποίηση περιλαμβάνει κυρίως προσβολές, κατηγορίες και απειλές.

Για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα υπάρχουν διάφοροι τρόποι. Αρχικά θα πρέπει να αναφερθούν σε κάποιον ενήλικα ή ακόμα και σε έναν ειδικό. Έπειτα είναι ανάγκη να γίνονται μαθήματα στο σχολείο ή σε κάποιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα ώστε τα παιδιά να ενημερώνονται για την κακοποίηση και να μην πέφτουν θύματα. Επιπρόσθετα όλα τα παιδιά πρέπει να βοηθούνται από το κράτος το οποίο οφείλει να τους προσφέρει την ανάλογη ασφάλεια.

Τέλος μπορούμε επώνυμα ή και ανώνυμα να το καταγγείλουμε στο Κέντρο της Άμεσης Δράσης (100) ή να ενημερώσουμε άμεσα το τοπικό Αστυνομικό Τμήμα αν

τύχει να παρατηρήσουμε ένα από τα είδη ενήλικης ή ανήλικης κακοποίησης. Αν πραγματοποιηθούν όλα αυτά τότε θα μπορούμε όλοι μας να αντιμετωπίσουμε μία τέτοια κατάσταση.

